

[Socialministeren]

handicappede løses under de ministerier, under hvis område problemerne opstår.

Jeg skal lade det være nok til at give et indtryk af det arbejde, der udføres i handicaprådet, selv om der var andre ting, der også kunne trækkes frem.

Fru Birthe Nielsen sagde i sit indlæg, at det var uforståeligt, at vi ville tage alt det postyr, og at vi ville bryde med nogle principper for et besparelsesbeløb, der var så lille. Jeg vil gerne over for fru Birthe Nielsen bekræfte, at det er et lille besparelsesbeløb, og det hænger sammen med, at vi selvsgat ikke har ønsket at gennemføre besparelser, der specielt ramte de handicappede.

Det, vi har gjort, er at gennemføre en tankegang i forbindelse med de besparelser, vi har gennemført, nemlig den, at når der skal spares på det sociale område, skal det være de mennesker inden for dette område, der har bedst råd, der skal bære byrderne, og det gælder, hvad enten de er handicappede, børn eller gamle, eller hvad det er for situationer, folk er i, når de får hjælp via den sociale lovgivning, og derfor synes jeg, det er en meget god understregning af, at selvfølgelig er der tale om et lille beløb.

Fru Aase Olesen nævnte, at hun havde læst i Frederiksborg Amts Avis, at der var repræsentanter for invalideorganisationerne, der nærede en begrundet frygt for, at indtægtsgrænserne nu i det videre forløb skulle sænkes. Fru Aase Olesen sagde selv, at det havde hun ikke nogen som helst viden om, og hun mente heller ikke, at hun havde noget kendskab til, at det havde været drøftet imellem forligspartierne. Jeg kan helt bekræfte fru Aase Olesens opfattelse. Det har heller ikke været drøftet i regeringen, og der foreligger ikke sådanne planer.

Så vil jeg godt takke hr. Arne Melchior for de pæne ord, han sagde om regeringens anstrengelser i anledning af handicapåret, sådan som jeg prøvede at fremhæve det i mit første oplæg her i dag. Jeg forstår også godt, at hr. Flygaard bruger nogen tid og noget kraft på at sige, at han synes, det er vigtigt, at der kan foregå et samarbejde mellem De Samvirkende Invalideorganisationer og regeringen i forbindelse med handicapåret. Jeg vil også gerne her understrege, at det ønsker vi også, og at vi meget gerne ser et sådant arbejde på de vilkår, det nu kan foregå efter den situation, vi befinder os i.

Jeg forstod egentlig ikke, at fru Ingerlise Koefoed opfattede det, at jeg havde anmodet kulturministeren om også at se på hele dette område og problemerne i forhold til de handicappede, som en syltekrukke. Jeg var måske selv en smule, hvad skal man sige, ked af, at jeg i første omgang ikke havde tænkt på kulturministeren, men først anmodede hende om det på et senere tidspunkt, fordi det er så indlysende, at man også må have taget fat på dette område, og der er jo ingen, der siger, at der er noget som helst sylteri i det.

Så vil jeg godt slutte med at takke for den opfordring, som fru Ingerlise Koefoed sluttede med, nemlig til at udvise lidt fantasi og vilje til at se sig om og tænke nyt. Jeg vil forsøge at leve op til opfordringen.

Brixtofte (V):

Jeg vil da gerne takke for en saglig og nyttig debat om de mange problemer, der knytter sig til de handicappede. Jeg vil da også takke for de mange positive tilsagn fra socialministerens side. Nu er vi måske slemme til at kritisere socialministeren, når hun siger noget, og så kan det måske virke lidt mærkeligt, når ministeren nu nærmest bliver kritiseret for ikke at sige ret meget, for vi må jo nok sige, at det var en lidt tom tale, socialministeren holdt her i dag. Hvis man bliver kritiseret, når man siger noget, og så også bliver kritiseret, når man ikke siger noget, er det måske ikke så taknemligt at være socialminister, men alligevel synes jeg godt, at man kunne have taget lidt mere konkret fat fra regeringens side på de forskellige ting.

Nu nævner socialministeren hele tiden forespørgslens indhold, som om det, at vi andre har beskæftiget os med sociale problemer, var noget, der ikke hørte forespørgslens indhold til, og derfor vil jeg da godt lige læse op, hvad der står i forespørgslen. Der står: »Hvilke initiativer agter regeringen at tage i anledning af FNs internationale handicapår?«, og det omfatter da også det sociale område, herunder at man gjorde det godt igen, man havde gjort forkert ved vedtagelserne sidste år. Derfor er det naturligvis ganske relevant også at diskutere de ting, og det vil også være helt at forbigå de faktiske problemer, der eksisterer med arbejdet omkring det internationale handicapår, hvis man gik uden om det og lod, som om der ikke var disse